

KLAS EKLUND
URBAN KARLSTRÖM

På Korpi-fronten intet nytt

I ett läge där Sverige har negativ tillväxt för andra året i rad och där industriproduktionen fallit med 20 procent på tre år, har Walter Korpi skrivit ännu en artikel på temat att Sverige egentligen inte har några problem – om man jämför med "rätt" länder, "rätt" perioder och använder "rätt" serier.

Vi är lite förbryllade över att *Ekonomisk Debatt* valt att publicera Korpis artikel, med tanke på att den är praktiskt taget identisk med en som han publicerade i *Svenska Dagbladet* för ett år sedan (Korpi

[1991]). Men låt oss ändå i stolpform upprepa det svar vi då gav (Eklund & Karlström [1991]) – och samtidigt påminna Korpi om att det han kallar "Klas Eklunds diagnos" inte är något personligt påhitt utan ett statligt kommittébetänkande, undertecknat av 19 personer.

För det första: Korpi ger sken av att Produktivitsdelegationens recept utgår från att Sverige växer långsammare än omvärlden. Detta är fel. Delegationens argumentation utgår från att det är människors önskningar om ett bättre liv – högre reallöner, säkrade pensioner, bra barnomsorg, mindre resursslöseri etc – som är det främsta skälet att sträva efter en högre produktivitetstillväxt. Vi poängterade också att den offentliga sektorn står och faller med en god tillväxt av produktiviteten. Den internationella jämförelsen är inte oviktig, men den spelar inte alls den roll för delegationens recept som Korpi låter påskina.

För det andra: När det gäller den interna-

Ekonom lic **KLAS EKLUND** är chef-ekonom vid *Posten*, tidigare ordförande för Produktivitsdelegationen. *Ekonom* dr **URBAN KARLSTRÖM** är planeringschef i Kommunikationsdepartementet, tidigare huvudsekreterare i Produktivitsdelegationen.

tionella statistiken, visar Korpis exercis att man kan få fram de resultat man vill, beroende på vilka länder, serier och perioder man använder. Just därför gick Produktivitsdelegationen igenom alla länder, alla perioder och alla serier. Korpi selekterar däremot noga sitt material för att få just det resultat han önskar: han börjar jämförelsen när Sverige befinner sig i sin djupaste svacka dittills, han avslutar analysen precis innan vi doppar igen, han exkluderar det snabbast växande landet ur jämförelsegruppen, han väljer den serie (industristatistiken) som ger det för Sverige gynnsammaste utfallet men ignorerar alla andra. Och så vidare.

Samtliga dessa antaganden diskuteras redan i delegationens betänkande. Där konstateras tex just att om Japan exkluderas och Korpis serier används, blir resultatet det av Korpi redovisade. Men samtidigt diskuteras det problematiska i att på detta sätt välja ut vissa länder men utesluta andra, samt att välja perioder så att cykliska element slår igenom. Därför redovisas alternativa jämförelsegrupper, perioder och serier som ger andra – och för Sverige mer nedslående – resultat än de Korpi får (se SOU 1991:82, tex s 144–145).

Korpis artikel innehåller således ingenting nytt. Det han säger har redan publicerats på andra ställen – och dessutom redan tidigare blivit bemött. Låt oss därför – också detta i upprepningens tecken – avsluta med att än en gång ställa den fråga vi ställde till Korpi i vår *SvD*-artikel redan för ett år sedan: Hur vore det om vi nu kunde gå vidare från statistikexercisen och i stället ägna oss åt väsentligare frågor – nämligen hur vi ska få fart på Sverige.

Referenser

- Eklund, K & Karlström, U, [1991], "Sverige inte längre ett rikt västland". *Svenska Dagbladet*, 27 november.
- Korpi, W, [1991], "Inga belägg för svensk eftersläpning". *Svenska Dagbladet*, 12 november.
- SOU 1991:82, *Drivkrafter för produktivitet och välbefinnande*. Produktivitsdelegationens betänkande. Allmänna Forlaget, Stockholm.